

Den 7. januar 2012 stillede Folketingets Kirkeudvalg i et samrådsmøde følgende spørgsmål til den daværende **kirkeminister**, Manu Sareen: ”Grundlovens § 4 forpligter staten til at understøtte folkekirken som evangelisk-luthersk. Ministeren bedes redegøre for, i hvilket omfang denne forpligtelse **begrænser Folketingets muligheder for at lovgive om kirkelige anliggender – herunder kirkeligt ægteskab?**”

To måneder senere, d. 17. april 2012, stillede medlem af Folketingets socialudvalg, Christian Langballe, følgende spørgsmål til **socialministeren**: ”Giver det anledning til overvejelser, at regeringen og et folketingsflertal ved at indføre loven om de homoseksuelle vielser **ikke respekterer folkekirken som evangelisk-luthersk og dermed bryder Grundloven?**”

Det sidste spørgsmål blev **aldrig** besvaret! Socialministeren ’henviste blot til lovens bemærkninger’ (som for socialministeriets vedkommende **ikke** indeholdt ét ord om lovforslagets forhold til grundloven). Det første spørgsmål (til kirkeministeren) besvaredes ved, at et ’notat’, der var udarbejdet af biskop Peter Skov-Jakobsen, blev **indlemmet i lovforslagets bemærkninger samt d. 20. feb. 2012 tilsendt Folketingets Kirkeudvalg.**

København-biskoppens ’notat’ kan således næppe afvises af det kommende retsopgørs dommere som et skrift, der ikke har haft nogen betydning ved indførelsen af homoseksuelle vielser i kirken! Når biskoppen her forklarer ministeren, at ’ægteskabet ifølge evangelisk-luthersk tradition altid har været opfattet som ’ein weltlich Ding’ (En verdslig sag) – så er dette argument ifølge de sagsøgende borgeres mening ’bevidst vildførende’.

Biskoppen ved (hævder de), at med denne sætning giver Luther udtryk for **sin bitre strid med den katolsk ægteskabsteologi**. Han afviste pavens lære om, **at ægteskabet skulle regnes for det 7. sakramente**. Når Luther i kampens hede anvender udtrykket ’weltlich’, mener han **ikke** dermed ’verdslig’ og slet ikke ’borgerlig’. Han siger: ”Lad os ikke blive revet med af en katolsk-mystisk ægteskabsforståelse men lad os komme ned på jorden med en ordning, som passer til vore timelige forhold.” I skriftet ’De Capitate Babylonika’ sønderhugger Luthers Roms forsøg på at gøre dette forhold ’et sakramente’ (Th. Camelot. 57. s. 429-49).

Alt dette ved biskoppen. (Apol. 13:14f) – men (hævder borgerne) **’han skjuler det bevidst** for både minister og folketing ... ’og hvis en minister skal stå til regnskab for at vildføre folketinget’, (slutter borgerne) ’så skal en biskop også! Biskoppens notat er dybt politisk motiveret og i modstrid med både kirkens bekendelse og landets grundlov’!

www.medgrundlovskallandbygges.dk

Frøs Herreds Sparekasse: 9740 - 0003445526